

LÄKARE MOT KÄRNVAPEN

Nr 133 juni-juli 2013

UTGIVEN SEDAN 1981

www.slmk.org

I DETTA
NUMMER

OSLOKONFERENSEN

HISTORISKT MÖTE GER FÖRNYAD
KRAFT I KAMPEN MOT KÄRNVAPEN

SVERIGES HÅLLNING TILL HUMANITÄRA
KONSEKVENSER AV KÄRNVAPEN

NPT PREPCOM OCH ICANKONFERENS
I GENEVE

'PEACE BOAT' NU I STOCKHOLM

SVENSKA LÄKARE
MOT KÄRNVAPEN
Nobels fredspris 1985

Kärnvapnens humanitära konsekvenser i fokus – äntligen!

– Ett stickspår som inga seriösa länder har engagerat sig i.

Så avfärdar vår utrikesminister närmare åttio länders gemensamma uttalande som lyfter fram de humanitära konsekvenserna av ett kärnvapenkrig. Uttalandet presenterades under ett möte i Genève för länderna i icke-spridningsavtalet och kom som ett direkt svar på den konferens om kärnvapenkrigets humanitära konsekvenser som i mars ägde rum i Oslo, anordnad av den norska regeringen.

För oss som är läkare och som har valt att engagera oss i kärnvapenedrustning, är mänskligt liv och hälsa både ursprunget till och målet för vårt arbete. Att ta fram och sprida saklig information om kärnvapenkrigets medicinska och humanitära konsekvenser är kärnan i vår organisations verksamhet. Insikten om de humanitära konsekvenserna var till exempel central i de första nedrustningsavtalen mellan USA och Sovjet, om vi får tro Gorbatsjov. Det är vår fasta förvisning att ingen förnuftig människa med verklig förståelse för det ofattbara mänskliga lidande ett kärnvapenkrig skulle orsaka, kan motsätta sig kärnvapnens totala och omedelbara avskaffande. Därför välkomnar och stöttar vi den norska regeringens initiativ och gläds åt att diskussionen inte slutade där. Mexiko har lovat att bjuda in till en uppföljande konferens på samma tema.

De nästan åttio ländernas gemensamma uttalande i Genève var viktigt, för det visade att de kärnvapenfria länderna har börjat organisera sig i kampen för en kärnvapenfri värld utan att invänta kärnvapenstaternas godkännande. Kritiken mot uttalandet var väntad: det potentiella lidandet var inget nytt och icke-spridningsavtalets primat fick inte hotas. Av dessa anled-

ningar tackade kärnvapenländerna också nej till Oslokonferensen.

”Ett stickspår” hävdade Bildt när han hade kommit fram i telefonkön till Ring P1 för att förklara varför Sverige inte ställde sig bakom uttalandet, och lade för säkerhets skull till: ”som inga seriösa länder har engagerat sig i”. Bland dessa länder återfinns bland andra våra nordiska grannar Danmark, Norge och Island samt Schweiz, Luxemburg, Österrike, Liechtenstein och Mexiko. Är det bara kärnvapenbestyckade länder som anses vara seriösa aktörer på vår utrikesministers världskarta?

Tiden håller på att rinna ut för kärnvapenländernas självutnämnda monopol på nedrustningsinitiativ. Över fyrtio år har gått sedan icke-spridningsavtalet undertecknades, men ännu har ingen seriös handlingsplan för kärnvapnens totala avskaffande presenterats. Det är värt att notera att den sjätte artikeln i icke-spridningsavtalet uppfordrar inte bara kärnvapenländerna att förhandla om total kärnvapenavrustning, utan *alla* avtalets parter - även de kärnvapenfria länderna. Om inte denna ökenvandring ska fortgå i ytterligare fyrtio år måste de kärnvapenfria staterna organisera sig och inte längre acceptera att världens folk tvingas leva under det damoklessvärd som kärnvapenhotet utgör.

Vi har länge lyft fram tanken på ett förbud mot kärnvapen - i analogi med förbuden mot biologiska och kemiska vapen - som ett komplement och en vitamininjektion till icke-spridningsavtalet. Ett kärnvapenförbud kan vara ett gemensamt banér för de kärnvapenfria länderna att samlas under, tillsammans med civilsamhället och de stora humanitära organisationerna. Vi har tröttnat på kärnvapenhotet. Och vi är seriösa. ❖

FOTO: BRITT MATTESSON

Andreas Tolf
andreas.tolf@slmk.org

I DETTA NUMMER

Oslokonferensen i mars om kärnvapnens humanitära effekter berördes kort i förra numret av LMK. I detta nummer kommer nu som utlovat ett längre referat. Artikeln är skriven av två medlemmar i vår norska systerförening Norske leger mot atomvapen, ordföranden John Gunnar Mæland samt Bjørn Hilt, Deputy Speaker i IPPNW:s internationella råd. Vi tackar för att vi får använda artikeln och hoppas att våra läsare inte tycker att det är något problem att läsa en text på norska. Glädjande nog utlovade Mexiko en uppföljningskonferens och vi räknar med att återkomma med ett reportage från Mexiko City nästa år. Nyligen besökte Peace Boat Stockholm. Båten kan jämföras med ett flytande folkuniversitet med föreläsningar ombord och studiebesök på land när båten ligger i hamn. Peace Boat är en japansk internationell ideell organisation som har ett brett engagemang i frågor om fred, nedrustning, mänskliga rättigheter och hållbar utveckling. Läs om alla aktiviteter under besöket i Stockholm på sidan 16.

Tidningen innehåller även ett bidrag från Svenska Jurister mot Kärnvapen, om Arktis och kärnvapnen, samt en artikel från vår danska systerförening om 'aktuellt i Danske Læger mod Kernevåben'. På baksidan hittar du en beskrivning av alla aktiviteter under Almedalsveckan i sommar som vi i SLMK kommer att vara engagerade i.

Jan Larsson, Ulf König

INNEHÅLL

- 4 OSLOKONFERENSEN: HISTORISKT MÖTE INGER HOPP
- 10 CARL BILDT OCH SVERIGES HÅLLNING TILL HUMANITÄRA KONSEKVENSER AV KÄRNVAPEN
- 12 NPT PREPCOM OCH ICANKONFERENS I GENEVE
  - 14 KÄRNVAPENFRI ZON I ARKTIS
  - 15 'BOMBS NO MORE' ICAN SATSAR PÅ KONST
  - 16 'PEACE BOAT' NU I STOCKHOLM
  - 17 BOKRECENSION 'FIVE MYTHS ABOUT NUCLEAR WEAPONS'
  - 18 EUROPEISK STUDENTKONGRESS I BELGRAD
  - 20 DET SKER AKTUELT I DANSKE LÆGER MOD KERNEVÅBEN
  - 22 INTERNATIONELL UTBLICK
  - 24 NOTISER
  - 25 MEDLEMSSIDORNA

Läkare mot Kärnvapen nr 133
mars-april 2013
ISSN: 1400-2256 Upplaga: ca 5 000 ex

Läkare mot Kärnvapen är en kvartalstidsskrift som ges ut av föreningen **Svenska Läkare mot Kärnvapen** i samarbete med **Danska Läkare mot Kärnvapen, Forskare och Ingenjörer mot Kärnvapen** och **Svenska Tandläkare mot Kärnvapen**.

Ansvarig utgivare: Jan Larsson
Linnég. 2 H, 753 32 UPPSALA
Tel 0725-66 87 25
E-post: jan.larsson@slmk.org

Red för detta nr: Jan Larsson, Ulf König, Josefin Lind, Pernilla Lundmark

Tryckeri: AM-tryck & reklam i Hässleholm
0451-38 49 50

Layout: Gabriel Holmbom,
egdesign.gabriel@gmail.com

Manus till nästa nr skickas till:
Jan Larsson (adress ovan)

Prenumerationsärenden handläggs av kansliet i Stockholm, adr se sid 25.

Tryckt på miljögodkänt papper.

UTGIVNINGSPLAN

Nr	Manusstopp	Distribution
134	20/9 2013	oktober

FRAMSIDA:

Skådespelaren och kärnvapenmotståndaren Martin Sheen möter Mr. Karipbek Kuyukov, offer för kärnvapenprovsprängningar i Kazakstan, i Oslo 4 mars 2013.

**SVENSKA LÄKARE
MOT KÄRNVAPEN**
Nobels fredspris 1985

Fra mottakelse i Oslo Rådhus 4. mars 2013 i anledning konferanse om humanitære konsekvenser av kjernevåpen. Skuespiller og kjernevåpenmotstander Martin Sheen sammen med ett av offren fra kjernefysiske prøvesprengninger i Kazakhstan, Mr. Karipbek Kuyukov.

FOTO: KILIAN MUNCH

OSLOKONFERANSEN

- ET VENDEPUNKT?

I mars møttes 127 land til historisk konferanse i Oslo om humanitære virkninger av atomvåpen – kan bety begynnelse på slutten for atomvåpenenes eksistens.

Av Bjørn Hilt og John Gunnar Mæland

Første panel, mandag 4. mars - deltakere: Cochairs Ambassador Christian Guillermet, MFA of Costa Rica and Ambassador Steffen Kongstad, MFA of Norway; Dr. Patricia Lewis, Research Director, Chatham House, London; Sir Andy Haines, Professor, London School of Hygiene and Tropical Medicine; Dr. Masao Tomonaga, Director of the Japanese Red Cross Nagasaki Atomic Bomb Survivors Hospital; Elin Enger, Senior Scientist, Norwegian Defence Research Establishment (FFI).

Alltsedan Hiroshima og Nagasaki ødelades av kärnvapen har forhandlinger om att avföra dessa massförstörelsevapen från världens vapenarsenaler utspelats på den internationella arenan. Så tidigt som 1946 antog FN:s generalförsamling en resolution som påtalade vikten av kärnvapenedrustning och drygt tio år senare bildades det internationella atomenergiorganet IAEA med uppdraget att främja fredlig användning av kärnenergi och förhindra spridning av kärnvapen. Da vi som deltagere ankom Oslo Plaza tidlig om morgenen mandag den 4. mars ble vi på fortauet utenfor møtt av en lystig gjeng som sang "If you're happy and you know it, drop the bomb, if you're happy ...". Demonstrantene sto bak et stort banner med teksten "Thank you for caring" og viftet med flagg og små skilt med "Takk" på mange språk. Det var selvfølgelig ICAN og deres internasjonale aksjonsgruppe BANg [Ban All Nukes generation] som sto bak den vennlige demonstrasjonen. Også inne på konferansen gjorde kampanjemedarbeiderne fra ICAN en

flott jobb som systematiske lobbyister overfor de statlige delegasjonene og som konstruktive bidragsytere med glitrende innlegg.

Det var det norske utenriksdepartementet – på initiativ fra tidligere utenriksminister Jonas Gahr Støre – som inviterte til en to dagers internasjonal konferanse om "Humanitarian impact of Nuclear Weapons" der diplomater fra 127 land og FN-representanter deltok sammen med delegater fra sivilsamfunnet med ICAN, den internasjonale Røde Kors komiteen (ICRC) og den internasjonale Røde Kors/Røde Halvmåne føderasjonen (IFRC) i spissen. Flere norske humanitære organisasjoner som Norsk Folkehjelp, Kirkens Nødhjelp og Flyktningrådet var også til stede.

PROGRAMMET

Utenriksminister Espen Barth Eide åpnet og avsluttet konferansen. Det var faglige innlegg rundt temaene "Immediate humanitarian impact of a nuclear weapons detonation", "Wider impact and longer-term consequences" og "Humanitarian preparedness

and response". Hvert av disse temaene ble fulgt av innlegg fra deltagerlandene og i noen grad også fra representantene for sivilsamfunnet. Diplomater fra over førti land holdt egne innlegg, deriblant fra Nato-landene Albania, Tyrkia, Tyskland, Nederland og Norge, og fra Norden også Sverige.

Budskapene fra verdens største humanitære organisasjon ICRC/IFRC og fra klimaforskerne sto sentralt. Alle syntes enige med dem om at atomvåpen utgjør en trussel mot menneskeheten og at det ikke finnes beredskap til å mestre følgene av en atombombesprengning, hverken på nasjonalt eller internasjonalt nivå. Selv om UD ikke ville ha en diskusjon om et forbud mot atomvåpen, synes de fleste bidragsyterne å anse et slikt forbud som en naturlig konsekvens av de fremlagte data både mht omfang og art av skader på mennesker og miljø og den manglende evne til å gi adekvat humanitær hjelp. Mange land uttrykte også støtte til et videre arbeid for et forbud. Mexico, som hadde en sterk delegasjon, fikk mye honnør for å invitere til en oppfølgingskonferanse.

FOTO: MARI NORDMO, UD

FOTO: ALEXANDER HARANG

FOTO: FOTO KILIAN MUNCH

▲ Utenriksminister Espen Barth Eide åpner konferansen "Humanitarian Impact of Nuclear Weapons" mandag 4. mars. Foruten utenriksministeren består åpningspanelet av António Guterres, FNs høykommissær for flyktninger, Peter Maurer, president for Den internasjonale Røde Kors-komiteen, Liv Tørres, generalsekretær i Norsk Folkehjelp og Rashid Khalikov, direktør for FNs nødhjelpskontor (Ocha) i Genève.

◀ Utstilling fra ICAN i anledning konferansen om humanitære konsekvenser av kjernevåpen.

▲ IPPNWs co-president Ira Helfand snakket om de klimamessige følger en begrenset kjernefysisk krig vil kunne ha med alvorlige konsekvenser for global matproduksjon.

IPPNWs co-president Ira Helfand snakket om de klimamessige følger en begrenset kjernefysisk krig vil kunne ha med alvorlige konsekvenser for global matproduksjon. Størst inntrykk gjorde det likevel da Ira tok brillene av, så på forsamlingen og sa at han nå ville snakke til dem som om de var hans pasient på kontoret. Budskapet ekspertene kommer med her er så overveldende, sa Ira, at den menneskelige psyken automatisk vil forsøke å fortrenge denne informasjonen. – Vær så snill å bekjemp denne forsvarsmekanismen. Bare ved å se fakta i øynene, kan vi unngå katastrofen.

ICAN fikk anledning til å presentere sine synspunkter mot slutten av hver sesjon. Disse innleggene var fokuserte og ble svært godt presentert av ICAN-representantene, blant andre Nosizwe Baqwa fra ICAN Norge. ICAN viste også en kort videopresentasjon med sterke bilder av ofrene fra atombombesprenningene i Hiroshima og Nagasaki, se <http://www.youtube.com/watch?v=V7t6BmRzDS0>

EN MEGET VELLYKKET KONFERANSE

Bare det at så mange land valgte å sende utsendinger til konferansen i Oslo, var et kriterium på suksess. At de såkalte P-5 landene – atomvåpenmakter med sete i Sikkerhetsrådet – boikotet konferansen, la ingen demper på stemningen, snarere tvert i mot. Mange land valgte anledningen til å snakke i klartekst om den uakseptable trusselen som atomvåpnene utgjør og behovet for reell kjernefysisk nedrustning. Selv om vårt Utenriksdepartement var nøye med å ikke trekke noen for tidlige konklusjoner, var det representanter for flere av landene som sa rett ut at de ønsket et forbud mot atomvåpen, deriblant Sudan, Sierra Leone, Zambia og Mexico.

Den tette samhandling i løpet av konferansen mellom utsendingene fra regjeringene, humanitære organisasjoner og representanter fra sivilsamfunnet ble av mange fremhevet som uvanlig og svært konstruktiv. Flere offisielle utsendinger benyttet anledningen til å besøke ICAN Civil Society

Forum i dagene forut for konferansen, og ble tydeligvis imponert over hva de så og hørte der. Mange registrerte at det var kommet en ny generasjon inn i arbeidet mot atomvåpen, unge mennesker med energi, entusiasme og høyt kunnskapsnivå. Videre samhandling mellom regjeringer og sivilsamfunn vil være en nøkkelfaktor i det videre arbeidet mot et forbud mot atomvåpen.

I slutterklæringen fra vertslandet Norge ble det understreket hvilke humanitære effekter atomvåpen ville ha både nasjonalt og globalt dersom de ble brukt igjen og at intet land eller internasjonal organisasjon vil være i stand til å håndtere disse skadevirkningene. Utenriksminister Barth Eide uttrykte tilfredshet med den store og brede deltagelsen i konferansen samtidig som han satte pris på engasjementet fra statene og sivilsamfunnet og at Mexico på konferansens siste dag erklærte at de vil ta ansvaret for å arrangere en oppfølgingskonferanse om ikke for lenge.

På vei ut ble deltagerne møtt av BANg som igjen var på plass med sang og banner. En svært fornøyd norsk utenriksminister ble hyllet og lot seg villig avbilde sammen med ICANs unge kampanjearbeidere. ❖

SAGT PÅ KONFERANSEN:

Peter Maurer, president for den Internasjonale Røde Kors Komiteen: *"In the case of nuclear weapons, prevention – including the development of a legally binding treaty to prohibit and eliminate such weapons – is the only way forward."*

Alexander Kmentt, Østerrike: *"The only responsible approach under the prerogative of the protection of civilians – is prevention. We must ALL accelerate our global efforts towards the total elimination of nuclear weapons."*

Cuba: *"The total elimination of nuclear weapons is the only absolute guarantee against their use and threat of use... the concept of nuclear deterrent must be abandoned...since it implies the permanent possession of such weapons."*

Irland: *"Ireland firmly believes that the only rational response to this situation is prevention, through elimination of all nuclear weapons."*

Mongolia: *"It goes without saying that the sole guarantee against the risk of use and proliferation of nuclear weapons is their total elimination."*

United Arab Emirates: *"The strong consensus of the international community on the troubling humanitarian consequences nuclear weapons have should further be highlighted to facilitate a process of disarmament based on the banning to use, and own, nuclear weapons from a legal and moral perspective."*

Zambia: *"Zambia joins those who are calling for a complete and total ban to nuclear weapons and to establishment of a nuclear weapons convention."*

FOTO: FOTO KILIAN MUNCH

▲ Høykommissæren for menneskerettigheter, Antonio Guterres, under åpningen av konferansen om humanitære konsekvenser av kjernevåpen, mandag 4. mars 2013.

Religions for Peace: *"...these weapons are contrary to our religious and ethical principles... Those values include sanctity of life, human dignity, respect and solidarity... We believe that the threat and use of nuclear weapons are completely contrary to these values."*

Den internasjonale føderasjon av Røde Kors- og Røde Halvmåneforeninger: *"IFRC is committed to strengthen International Humanitarian Law on the issue of nuclear weapons, and asks the world to listen... The world's largest humanitarian organization has no answer to nuclear weapons other than their complete abolition and ensuring that they are never used again... We will call on all governments to pursue in good faith and conclude with urgency and determination, negotiations to prohibit the use of and completely eliminate nuclear weapons through a legally binding international agreement, based on existing commitments and international obligations... IFRC will walk with you on that journey. The time has come."*

DOKUMENTASJON AV OSLO-KONFERANSEN

Full dekning av konferansen med konferanseinnlegg og slutterklæring finnes på:

http://www.regjeringen.no/en/dep/ud/selected-topics/humanitarian-efforts/humimpact_2013.html?id=708603

Her kan man også streame TV-bilder fra forhandlingene.

Omtale av konferansen finnes på <http://www.icannorway.no/untitled/historisk-atomvapenkonferanse-i-oslo/> der det også er en lenke til flere av innleggene og til ICANs konferansevideo.

Reaching Critical Will har oppsummert konferansen i denne rapporten: <http://www.reachingcriticalwill.org/disarmament-fora/others/oslo-2013/conference-report>

Moving towards a ban on nuclear weapons

Kommentar till Oslokonferensen av Beatrice Fihn and Ray Acheson från organisationen "Reaching Critical Will"

Reaching Critical Will

www.reachingcriticalwill.org

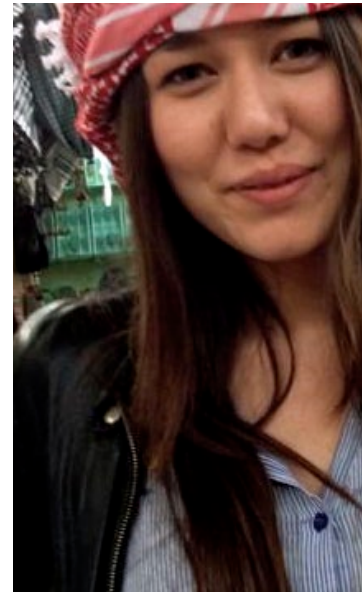
Only two of the nuclear possessing states, India and Pakistan, attended the meeting. The other countries with nuclear weapons—China, Democratic People's Republic of Korea [Nordkorea], France, Israel, Russia, United Kingdom, and the United States—did not participate. The five permanent members of the UN Security Council (P5) boycotted the meeting, saying that the conference would "divert discussion and focus" away from other fora. The same day as the conference was held, the UK ambassador to the CD [Conference on Disarmament] said that "all efforts should be focused on getting the CD back to work" and the Russian ambassador argued that the Oslo conference might "pull apart the CD agenda". China's ambassador warned that discussions external to the CD or UN system would undermine existing processes, while the US ambassador emphasised the need for a "practical, step-by-step approach to disarmament."

These arguments do not make sense. The CD has failed for more than 15 years to even adopt a programme of work, let alone engage in substantive work. The notion that addressing the humanitarian impact of nuclear weapons could undermine any work on disarmament and non-proliferation of nuclear weapons is illogical. By any definition, nuclear weapons would be classed as inhumane, triggering both humanitarian and environmental disasters. Therefore, focusing on the humanitarian consequences challenges the foundation of maintaining nuclear weapons and undermines any incentives for proliferation, something that should be in the interest of all states around the world.

In addition, it is worth highlighting that the nuclear weapon possessing countries engage in "alternative" process outside of the UN or CD frameworks all the time in order to address their non-proliferation concerns, such as through the Nuclear Security Summit or the Proliferation Security Initiative, among others. Yet no one accuses these processes of undermining the NPT or other existing processes.

In fact, addressing the humanitarian consequences of nuclear weapons is complementary with efforts to implement the 2010 NPT outcome document, in which all NPT states parties expressed their "deep concern at the catastrophic humanitarian consequences of any use of nuclear weapons" and reaffirmed "the need for all States at all times to comply with applicable international law, including international humanitarian law".

The P5 missed an opportunity for dialogue in Oslo, but it did not stop countries and international organisations from moving forward. On the contrary, Mexico's decision to host a further meeting on this issue was welcomed in all closing statements and received much appreciation by civil society representatives present in the room and around the world. Norway and Mexico's initiative on this issue recognises that nuclear weapon free countries have an important role to play. The follow-up meeting is a key opportunity for all states, international organisations, and civil society to continue this discussion and to "deal decisively with nuclear weapons," as the representative from the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies said. ❖

Märta Leffler, svensk medicinstudent:

"Under konferensen betonades vikten av empowerment, att peppa ungdomen. Den kunskap som finns måste ju vidareförmedlas för att bevaras. När det gäller all form av påverkan gäller det att se på vad man har för styrkor utifrån den position man befinner sig i. Läkarstudenter, tror jag, har en särskild ställning som kan användas till att driva många humanitära frågor som inte begränsas till just denna. Vi är ju trots allt framtidens läkare, framtidens medicinska experter. Men denna expertis kan vi förstå och förmedla de medicinska och humanitära konsekvenserna med en annan tyngd än your av-erage Joe och dessutom överskrida många annars svåröverkomliga gränser. Läkare i Nordkorea, till exempel, törstar efter kontakt med resten av världen. Genom att använda oss av de kontaktytor vi har och utveckla nya, kan vi öka förståelsen länder emellan och gemensamt arbeta för att utrota ett av de största hoten mot folkhälsa världen över."

Uttalanden under regeringskonferensen

1. FÖLJANDE STATER FRAMFÖRDE ATT DE FÖRESPRÅKAR ETT KÄRNVAPENFÖRBUD:

United Arab Emirates, Zambia, Guatemala, Sierra Leone, Peru, Sudan, Jordan, Colombia, Costa Rica, Jamaica, Chile, Philippines, Zambia, Germany.

ARGUMENT SOM FRAMFÖRDES AV FÖRBUDSFÖRESPRÅKARE:

Elimination is the only guarantee against use of nuclear weapons

We have successfully banned landmines and cluster munitions, we now need to ban nuclear weapons

We need new fora that is centered on human beings, we need a new international treaty

The Oslo conference put a human face on problems of nuclear weapons, we need a ban process, nuclear-free states constitute building blocks for nuclear weapon free world

No response to nuclear weapons is possible

2. FÖLJANDE STATER GJORDE UTTALANDEN SOM GAV STÖD TILL DET HUMANITÄRA PERSPEKTIVET MEN INTE EXPLICIT GAV STÖD FÖR ETT FÖRBUD MOT KÄRNVAPEN:

Japan

Mozambique – regrets continued stalemate of nuclear disarmament

Iran - nuclear weapons are illegal, inhuman and should be eliminated

Switzerland – everything must be done to eliminate nuclear weapons, even a small nuclear device would have catastrophic consequences.

Austria – the impact of today's nuclear weapons arsenals would have greater impact than Hiroshima, it is regrettable that nuclear-armed states have not participated in the conference

Ireland – resources necessary to respond would be beyond what most countries have

Egypt – there is a need to eliminate nuclear weapons

Cook Islands on behalf of Small Island States – the Pacific Islands have suffered from effects of nuclear testing, and will take leadership role in process towards a ban

Ecuador – the existence of nuclear weapons is a threat to humanity

Egypt – the only guarantee against a disaster caused by nuclear weapons is their elimination

Nicaragua – we must stop investing in nuclear weapons

Kuwait – a ban treaty on nuclear weapons would complement existing international law

Algeria – would like to hear from P5 states that call for elimination of nuclear weapons but still keep their own

Brazil – we need to follow up from the Oslo conference

Norway – nuclear weapons have unacceptable consequences

Cuba – we need to eliminate nuclear weapons to ensure humanity never suffers from their impacts

Argentina – important to look at humanitarian impacts of nuclear weapons, whoever the possessor is

New Zealand – we cannot cope with earthquakes, and we could not deal with a nuclear weapon detonation

Nigeria – we condemn use of nuclear weapons and call on states to keep up tempo

Turkey – non-proliferation and disarmament go hand in hand, we need follow up to Oslo

Iraq – calls for world free of nuclear weapons

Carl Bildt i Ring P1

Av Emma Rosengren, doktorand Ekonomisk historia, Stockholms universitet

Tidigare i år skapade utrikesminister Carl Bildt rubriker genom att ringa in till Ring P1 för att försvara varför Sverige inte skrev under ett uttalande om de humanitära konsekvenserna av kärnvapen i FN. I Sveriges Radio Studio Ett fick han därefter möjlighet att utveckla sina argument, som innehåller såväl faktafel som en ytterst problematisk syn på vad det innebär att vara en seriös aktör.

Det hela handlade om ett uttalande om humanitära konsekvenser av kärnvapen, en positionering som har växt fram under senare år. Ett stort antal stater, däribland Norge, Schweiz och Mexiko, har tillsammans med civila samhällets organisationer drivit igenom att just de humanitära konsekvenserna ska vara grunden för kommande diskussioner om kärnvapen. I Studio Ett förklarade Carl Bildt varför Sverige inte ställde sig bakom uttalandet och argumenterade för att det viktiga är att de kärnvapen som faktiskt finns ska nedrustas. För att komma dit angav han tre prioriteringar; ikraftträdande av ett totalt provstoppsavtal, inkluderingen av taktiska kärnvapen i förhandlingar, samt Iranfrågan.

Reducering av både taktiska och strategiska kärnvapen handlar om att nedrusta de kärnvapen som faktiskt finns, men resten av utrikesministerns prioriteringar handlar framförallt om att förhindra spridning av kärnvapen. Det är inget fel i att arbeta för icke-spridning. Dock har nedrustning ständigt bortprioriterats och det finns fortfarande ingen tidpunkt för när kärnvapenedrustningen ska vara genomförd.

Arbetet för att inkludera de humanitära konsekvenserna i nedrustningsförhandlingar är ett uttryck för frustration över att inget händer på nedrustningsområdet, och ett försök att skapa en ny process som leder till

en omvärdering av kärnvapen som sådana.

Anna Ek från Svenska Freds lyfte i Studio Ett fram ett intressant perspektiv och hänvisade till de förbud mot såväl personminor som klustervapen som har fattats efter det kalla krigets slut. Dessa avtal framhålls ofta som en ny tids exempel på hur globala normer kan initieras genom organisationer och individers engagemang och hur humanitära perspektiv kan leda till förbud av vissa vapen. Carl Bildt hävdade att detta var före hans tid. I den process som ledde fram till klusterkonventionen 2008 mötte dock just Carl Bildt stor kritik för att han inte deklarerade sin avsikt att underteckna konventionen. Först i processens slutfas blev det officiellt att Sverige skulle skriva under. Det stämmer alltså inte att detta var före Bildts tid – snarare motsatte sig utrikesministern även den gången att humanitära argument skulle användas för att förbjuda en hel vapenkategori.

Media har också ägnat stor uppmärksamhet åt att Carl Bildt kallade våra nordiska grannländer Norge, Danmark och Island för oseriösa. Även om Bildt backade något i denna fråga vidmakthöll han att det nedrustningsarbete som dessa stater bedriver inte hör till deras mest seriösa säkerhetspolitik. Han påpekade också att det endast var ett fåtal europeiska stater som stod bakom uttalandet om humanitära konsekvenser. Faktum är att en stor majoritet av de länder som stod bakom uttalandet återfinns i Latinamerika och Afrika. Till dem hör Sydafrika. Sydafrika är ett land som har haft egna kärnvapen och som frivilligt har gett upp dem och anslutit sig till icke-spridningsavtalet. Sydafrika har alltså en unik kompetens vad gäller nedrustning av kärnvapen och är definitivt en seriös aktör.

Till syvende och sist handlar den diskussion som följde utrikesministerns positionering framförallt om Sveriges ovilja till nya och konstruktiva förslag i internationella nedrustningsförhandlingar. Jag förstår att Bildt valde att be om ursäkt för att han ringde till Ring P1 istället för att fokusera på den väg han har styrt in svensk nedrustnings-

politik på. Jag hoppas att organisationer som SLMK fortsätter att påtala de konsekvenser detta kan få inte bara för Sveriges anseende som nedrustningsaktör, utan för alla de som kan komma att möta de förödande humanitära konsekvenser som ovillkorligen följer av kärnvapnens användning. ❖

”Sverige har ingen nedrustningspolitik”

Av Marija Fischer Odén, Kristna Freds

Sent på våren blev det klart att Sverige lämnar nedrustningssamarbetet New Agenda Coalition (NAC) - och att Carl Bildt valt att inte ansluta sig till de 80 andra utrikesministrar som skrivit under att kärnvapen bör förbjudas. Vad betyder det här?

”Sveriges politik på området nedrustning och icke-spridning förändras inte i och med att vi lämnar NAC. Sveriges linje att i större utsträckning balansera nedrustning och icke-spridning har inte fått gehör. Vi kom till slutsatsen att det var tid för Sverige att lämna samarbetet” säger Anna Maj Hultgård som är tf enhetschef på den avdelning som arbetar med nedrustning på UD (NIS).

Det är inte ett uttalande som Josefin Lind på organisationen ICAN (som arbetar mot kärnvapen) ställer upp på: ”NAC bildades i slutet av 90-talet i syfte att utgöra en brygga mellan stater och regioner för att driva nedrustningsfrågan hårdare inom NPT då man såg att kärnvapenstaterna inte uppfyllde sina nedrustningsåtaganden. Att en av grundarna av NAC då driver att få in icke-spridning i NAC är anmärkningsvärt i sig och det är då inte konstigt att NAC inte har fungerat på sistone” säger hon.

Josefin Lind menar att så länge några stater har kärnvapen så kommer fler att känna sig motiverade att skaffa egna. Därför anser hon att nedrustning inte bara är det enda sättet att minska

det redan existerande hotet, utan även det viktigaste sättet att också förhindra spridning. Anna Maj Hultgård menar att UD arbetar för en kärnvapenfri värld. Men Josefin Lind menar att det inte finns några nedrustningsinitiativ i Hultgårds lista hur UD ska sträva mot detta efter att ha gått ur NAC.

"Att utträda ur NAC utan några som helst konkreta initiativ och samarbeten är både oroväckande och visar på en brist på intresse för nedrustning hos Sveriges utrikesminister. Att denna politik inte är förankrad i regeringen visar sig också i att kritik har kommit från övriga regeringspartier. Sverige driver inte någon nedrustningspolitik idag, så enkelt är det" menar Josefin Lind. ❖

Frågor till Carl Bildt rörande humanitära konsekvenser av kärnvapen

Skriftlig fråga i Riksdagen, 2012/13:399 samt 2012/13:402. Återfinns i sin helhet på riksdagens hemsida.

Olle Thorell (S) till utrikesminister Carl Bildt (M)

1945 förstördes Hiroshima och Nagasaki av kärnvapen. Världen sade "aldrig mer". I dag finns det fortfarande kärnvapen i flera länder. Vart och ett av dessa vapen utgör ett direkt hot mot människors överlevnad och global säkerhet.

Den 4-5 mars 2013 stod Norges regering värd för en internationell statlig konferens i Oslo, som syftade till att kartlägga de humanitära konsekvenserna av kärnvapen. 127 stater deltog. Sverige närvarade på tjänstemannanivå, men från den politiska ledningen på UD har intresset varit svalt.

Under FN:s generalförsamlingens första kommitté i oktober 2012 sade Sverige nej till att stå bakom ett ut-

talande där över 30 stater efterfrågade starkare nedrustningsinitiativ ur ett humanitärt perspektiv på kärnvapen. Samtidigt har Sverige under tidigare förhandlingar stått bakom dokument och uttalanden som framhållit humanitära aspekter på kärnvapen.

TVÅ FRÅGOR TILL UTRIKESMINISTER CARL BILDT:

Har utrikesministern gjort det ställningstagandet att de humanitära konsekvenserna av kärnvapen användning utgör ett incitament för nedrustning av befintliga kärnvapenarsenaler?

Kommer utrikesministern att prioritera att Sverige deltar aktivt i det uppföljande arbetet efter Oslokonferensen om kärnvapnens humanitära konsekvenser?

SVAR PÅ FRÅGORNA

Utrikesminister Carl Bildt

Olle Thorell har frågat mig dels huruvida jag gjort ställningstagandet att de humanitära konsekvenserna av kärnvapen användning utgör ett incitament för nedrustning av befintliga kärnvapenarsenaler, dels om jag kommer att prioritera att Sverige deltar aktivt i det uppföljande arbetet efter Oslokonferensen om kärnvapnens humanitära konsekvenser. Jag väljer att besvara frågorna i ett sammanhang.

Det är självklart så att kärnvapen användning skulle ha katastrofala humanitära följder, och detta är för vår del en grundläggande orsak till att verka för att dessa vapen aldrig mer kommer till användning. Samtidigt kan konstateras att även andra faktorer, som till exempel vapnens användbarhet, militära relevans, teknologisk utveckling, kostnader och strategiskt balanstänkande har betydelse för användningen, åtminstone för innehavarna av vapnen

i fråga. Varje ansats som syftar till att konstruktivt och med framgång bidra till att minska farorna med kärnvapen måste även beakta detta.

Många av de aktuella nedrustnings- och icke-spridningsfrågorna som till exempel provstoppsavtalets ikraftträdande, möjligheterna att få tillstånd förhandlingar för att förbjuda produktion av klyvbart material för kärnvapen eller de internationella ansträngningarna att hantera utvecklingen i Iran och Nordkorea, präglas av en fastlåst situation. Samtidigt finns få uppenbara alternativ än att fortsätta att verka för sådana stegvisa lösningar mot målet om en kärnvapenfri värld.

Parallellt måste de huvudsakliga säkerhetsproblem – inte minst regionala konflikter – som ligger till grund för att vissa stater väljer att behålla eller försöka skaffa sig kärnvapen, hanteras på ett övergripande och långsiktigt sätt. Även om specifika nedrustnings- och icke-spridnings-insatser krävs är dessa förmodligen inte tillräckliga för att helt lösa problematiken bakom kärnvapen. Ett brett internationellt arbete för att bidra till avspänning, ökat förtroende och bättre internationell och regional dialog är nödvändigt och måste drivas vidare. ❖

NPT PrepCom och Icankonferens

GENÈVE, SCHWEIZ
MAJ 2013 Text av David Victorin

▲ Civilsamhället framförde sina perspektiv på konferensen, på bilden syns bland andra ICAN:s Tim Wright, Beatrice Fihn och Bob Mtonga.

▲ En protestmarch till Japanska ambassaden, via Kanadensiska och Australiensiska genomfördes efter att det stod klart att dessa länder inte ställde sig bakom uttalandet om humanitära konsekvenser av kärnvapen.

Som nyvärvad medlem av SLMK åkte jag till NPT PrepCom i Genève för att lära mig mer om nedrustning inom ICAN och NPT. Josefin Lind, Erik Wareborn och jag representerade SLMK.

På lördagen inleddes ICAN:s tvådagarskonferens med en sammanfattning av deras tidigare mycket lyckade konferens i Oslo. Jag slogs av hur mycket kunskap det verkar finnas inom organisationen och hur välorganiserad den verkar vara. För mig är det beundransvärt att de som har varit med så länge lyckas behålla engagemanget trots så många år av förhandlingar som stått och stampat. För engagemanget var det sannerligen inget fel på.

Det pratades mycket om ICAN:s succékonferens i Oslo och vikten av att fortsätta rikta debatten mot de humanitära konsekvenserna av kärnvapen användning. Dessutom talades det om att icke-kärnvapenländer ska uppmuntras

att driva frågan, likt det initiativ som togs av Sydafrika under Oslokonferensen. Ett kärnvapenkrig, även i liten skala, ger konsekvenser som inte går att begränsa i tid och rum och som drabbar alla nationer, vilket är ett starkt skäl för icke-kärnvapenstater att kräva ett förbud.

Det hölls även ett antal workshops varav jag medverkade i den som handlade om hur man får fram sitt budskap i sociala medier. Ett kort, lättförståeligt budskap som innehåller både problem och lösning i ett var det som förespråkades. Till det gärna en personlig historia som exempel.

På måndagsmorgonen begav vi oss till FN för att följa inledningen av NPT och prata med delegationerna. Efter en timmes väntan och lite trassel med registreringspapper kom vi till slut in i mötesaulan. Jag kände igen bilden från nyhetsinslag och det kändes stort att själv sitta i den lokal där många avgörande beslut har fattats.

Jag som novis i sammanhanget upplever det en smula paradoxalt att alla stater i NPT verkar vara rörande överens om att nedrustning är den

enda vägen att gå och att det ändå har gått så otroligt trögt att implementera det som har bestämts. Det liknar ett spel för gallerierna. Jag hoppas verkligen att det ska gå att bryta dödläget genom att flytta fokus från de säkerhetspolitiska aspekterna till de humanitära konsekvenserna. Ett av målen med NPT PrepCom för ICAN:s del var att Oslokonferensen skulle få ett erkännande inom NPT vilket får betraktas som lyckat. Många nationer nämnde konferensen i entusiastiska ordalag, dock inte Sverige – tyvärr!

På tisdagsmorgonen hölls ett möte mellan USA:s delegation och flertalet NGOs. Där imponerades jag återigen av hur professionella och pålästa många av medlemmarna inom ICAN är. Många relevanta frågor om USA:s placering av kärnvapen inom NATO och modernisering av de stridsspetsar som finns kom upp.

Jag ser fram emot att följa utvecklingen av det nya perspektivet på kärnvapenfrågan och hoppas att den planerade konferensen i Mexico blir lika lyckad som den i Norge. ♦

◀ ICAN-mötet var fullsatt och många bra och substantiella diskussioner hölls. Här Xanthe Hall från IPPNW och ICAN Tyskland.

Kampanj- möte

Text av Erik Wareborn

Under det kampanjmöte som ICAN arrangerade i april i Genève i samband med NPT PrepCom diskuterades strategier i nedrustningsfrågor och taktiken inför PrepCom. Under mötet rådde en positiv anda och känslan som låg i luften var att positionerna i nedrustningsrörelsen flyttas allt längre fram.

Oslokonferensen omtalades i mycket positiva ordalag och beskrevs som ett stort framsteg i arbetet för kärnvapennedrustning. Man fastslog den stora betydelsen av konferenser som den i Oslo och ICAN:s arbete med att förändra hur människor tänker om kärnvapen. Genom att man sprider information om det humanitära perspektivet och på så vis skapar nya föreställningar, förändras successivt verklighetsuppfattningen kring kärnvapenfrågan, vilket stärker grunden för en konvention. En representant från Röda Korset menade att P5-staterna [de fem i säkerhetsrådet] känner sig

stressade, nervösa och illa till mods i diskussioner inom det humanitära fältet, och de vet inte riktigt hur de skall hantera argumenten. P5-staterna är inte heller vana att stängas ute från viktiga diskussioner och processer, vilket irriterar dem.

Inför den planerade uppföljande konferensen i Mexiko underströks att man där bör sträva efter att alla deltagande stater ska stödja målet att skapa en konvention mot kärnvapen. Det påpekades dock att man bör vara försiktig med att tala om delmål i processen mot en konvention, detta för att inte känslor av misslyckande ska smyga sig in, genom att man satt alltför ambitiösa mål. Det långsiktiga strategiska målet om en konvention bör ligga fast, men av taktiska skäl bör alltså officiella delmål noga tänkas över innan man lägger fram dem.

I en paneldiskussion redogjordes för andra kommande aktiviteter i nedrustningsvärlden, bland annat ett toppmöte i september om nedrustning, vilket i så fall skulle bli första gången nedrustning diskuteras multilateralt på högsta politiska nivå. De fortsatta diskussionerna i generalförsamlingens första kommitté i oktober finns också med på nedrustningsagendan.

Ett av ICAN:s mål på Genève-mötet var att få så många stater som möjligt att underteckna Sydafrikas uttalande om kärnvapnens katastrofala humanitära konsekvenser, ett uttalande som ligger helt i linje med Oslokonferensen. Under kampanjmötet presenterade man material med råd om hur man

bedriver lobbyarbete mot de nationella delegationernas diplomater.

Ett annat intressant inslag under kampanjmötet var diskussionen kring hur arbetet för en kärnvapenkonvention skall bedrivas och hur konventionen skulle kunna tänkas utformas. Inga färdiga detaljerade förslag finns men att en seriös diskussion förs om utformning och teknikaliteter var intressant att konstatera. Många paralleller drogs till andra processer inom vapennedrustning såsom Arms Trade Treaty, fördraget om förbud mot landminor och konventionen om klusterammunition.

En fråga som diskuterades var huruvida man i arbetet för en kärnvapenkonvention bör ha som utgångspunkt att alla kärnvapenstater skall vara med från början, eller om man kan tänka sig att kärnvapenfria stater tillsammans startar processen och efter hand inkluderar kärnvapenstaterna. De flesta tycktes förespråka det senare alternativet. Att invänta en gemensam vilja hos kärnvapenstaterna föreföll många av deltagarna utsiktslöst med tanke på de senaste 65 årens ytterst långsamt framskridande nedrustningsarbete, i trots mot artikel VI. I stället förespråkades att kärnvapenfria stater bör institutionalisera kärnvapnens illegitimitet genom en konvention och senare tvinga kärnvapenstaterna att gå med. En konvention skulle innebära förbud att äga, tillverka, förvara och transportera kärnvapen samt att bistå andra stater med att skaffa sådana vapen. Konventionen skulle kunna utformas på olika sätt vad gäller tidsspannet för kärnvapenstater att gå med och kontrollen av hur nedrustningsåtaganden uppfylls. Dock – civilsamhällets främsta uppgift är inte att diskutera detaljer och teknikaliteter utan att sätta press på stater att verka för en konvention samt att göra det politiskt omöjligt för kärnvapenstaterna att inte ansluta sig. ❖

Kärnvapenfri zon i Arktis

Av Curt Riberdahl, Svenska Jurister mot Kärnvapen

På SJMK:s årsmöte höll ambassadören Marie Jacobsson ett intressant föredrag över ämnet Arktis – säkerhetspolitiska utmaningar och folkrättsliga lösningar. Frågan om en eventuell framtida kärnvapenfri zon berördes mer perifert. Den är inte heller i blickpunkten just nu men för-tjänar att lyftas fram av skäl som anges nedan. Mer aktuella områden är Mellersta Östern och koreanska halvön. Vid förra årsmötet, 2012, behandlade ambassadören Rolf Ekéus frågan om en kärnvapenfri zon i Mellersta Östern. De politiska förutsättningarna att få tillstånd en sådan zon synes för närvarande vara små. Kärnvapenfria zoner är lättare att åstadkomma i spänningsfria områden.

I samband med exploateringen av Arktis finns risk för ökande militarisering av detta område både till havs och till lands. Issmältningen har bl.a. lett till att både Nordvästpassagen och Nordostpassagen nästan är isfria. Framförallt Kanada och Ryssland har ökat sin militära närvaro. Ryssland har sagt sig vilja skapa en arktisk brigad. I detta sammanhang bör man också nämna Natoövningen Loyal Arrow på svensk mark.

Det finns skäl att börja diskutera

”

Vitsen med en kärnvapenfri zon är att verka förebyggande och att minska den militära närvaron i området.

frågan om en arktisk kärnvapenfri zon nu. Vitsen med en kärnvapenfri zon är att verka förebyggande och att minska den militära närvaron i området. Man kan härigenom undvika en negativ säkerhetsutveckling i form av fara för ett nytt kallt krig. Kärnvapenfria zoner har hittills i första hand förekommit i spänningsfria områden.

Det arktiska rådet har knappast mandat att ta upp militärpolitiska frågor. Frågan om en eventuell kärnvapenfri zon är i första hand en sak för de berörda regeringarna: Norge, Danmark, Kanada, USA, Ryssland, Island, Finland och Sverige. Här finns en utgångspunkt i 1959 års fördrag om Antarktis som kan sägas vara världens största kärnvapenfria zon. Fördragets värde ligger i att vara en konfliktäm-

pande faktor. Det är värt att notera att fördraget slöts 1959, på höjden av det kalla kriget. USA, Sovjet och tio andra stater kunde enas om fördraget. Gorbatsjov uttalade sig 1987 för att göra också Nordpolen till en "fredspo!". Sedan 1993 finns ett särskilt samarbete mellan staterna inom Barentsregionen (Sverige, Norge, Finland och Ryssland).

Det nu sagda innebär inte att man kan kopiera 1959 års fördrag direkt. Grundläggande skillnader mellan Arktis och Antarktis gör det olämpligt med samma rättsliga lösningar. Havsrätten måste integreras. Här finns också exploateringsintressen. En gemensam utredning av de berörda staterna med inflytande av freds- och miljörelserna är önskvärd.

Frågan om kärnvapenfri zon i Arktis har diskuterats i danska folketinget och Kanadas parlament. I Norge har debatten om Arktis exploatering medfört att regeringen är oenig. Oljeminstern har uttalat sig för att Norges gränser kan dras nästan vid Nordpolen. Jens Stoltenberg har återkallat honom till ordningen och hänvisat till att det inte är fråga om att Norge ska exploatera Nordpolen. ❖

ICAN tar sikte på kärnvapennedrustning genom konst

**VERNISSAGE:
Bombs No More
17 juni – 8 juli**

Café Hängmattan,
Södermannagatan 10, Stockholm
För mer information kontakta
Ida-Nathalie Hildén på
bombsnomore@gmail.com

'Bombs No More'

Av Pernilla Lundmark

Under våren har ICAN uppmontrat folk att "desarmera ett kärnvapen" genom att omvandla det till något fredligt – med en penna.aktionen Bombs No More har samlat in över hundra konstnärliga bidrag i syfte att åskådliggöra det breda stöd som finns för ett globalt förbud mot kärnvapen och få Sveriges regering att agera därefter.

Ida-Nathalie Hildén, 18 år, drog i början av året igång konstprojektet Bombs No More i Sverige och har mobiliserat personer i alla åldrar men främst eleverna på hennes skola Kulturama. Instruktionerna har varit enkla. Alla har utgått från en stiliserad bild av ett kärnvapen och med olika konstnärliga tekniker omvandlat bilden till något fredligt. Under perioden 17 juni – 8 juli ställs verken ut på café Hängmattan på Södermalm i Stockholm. Därefter kommer bilder av de samlade verken att

skickas till utrikesministern och ansvariga politiker med en önskan om att Sverige ska ställa sig bakom kravet om ett kärnvapenförbud.

– Jag hoppas att de som medvetet eller oplanerat kliver in på kaféet blir nyfikna på konstverkens bakgrund och läser om Bombs No

More, säger Ida-Nathalie om sina förväntningar på vernissagen. Utöver det vill jag att alla fantastiska konstnärer ska få beröm! Att se de färdiga bidragen, alla unika på sitt sätt, skapar en speciell känsla av glädje för den medkänsla människan kan visa mot varandra. Kärnvapenattackerna är inte glömda, och det är inte glömt att kärnvapen fortfarande finns idag.

Idag är mycket av ICAN:s arbete för att visa på den breda opinionen för ett kärnvapenförbud nätbaserat. Som inom många stora kampanjer kan den enskilde snabbt visa sina sympatier och sitt samtycke genom att skriva under digitala upprop. Enligt Ida-Nathalie har en av styrkorna med Bombs No More varit just att frånga Internet som den

Ida-Nathalie Hildén, arrangör av vernissaget 'Bombs No More'.

dominerande arenan för aktion och istället genom personliga möten engagera människor i sin närmiljö i en kreativ process. Idag har ungefär 150 bidrag kommit in i tekniker som omfattar såväl olja, tusch, datorgrafik och handsticket.

– Människor tycker om att vara kreativa. Tillsammans med informationen om kärnvapen och utställ-

ningens syfte så ser många det som viktigt att delta. Engagemang och vilja att vara med i projektet har inte varit svårt att hitta, få har känt sig hindrade av skäl som att de "inte kan" måla. Utmaningen har snarare varit att få folk att ta sig till brevlådan och posta in sitt verk. De flesta bidragen har jag personligen samlat in. Ett tips till den som vill jobba med kreativitet är att vara ute på plats mer än att använda sig av nätet. Det var fantastiskt roligt att åka och besöka ställen och se hur folk började skapa och få idéer!

Bombs No More är från början en internationell konststansning som startades av ICAN Australien år 2011 och har samlat in tusentals "nedrustade bomber" från hela världen. ❖

Peace Boat

STOCKHOLM 2013

Av Martin Tondel

”Peace Boat” är en japansk internationell ideell organisation som har ett brett engagemang i frågor om fred, nedrustning, mänskliga rättigheter och hållbar utveckling. Peace Boat startades av en grupp universitetsstudenter 1983 som ett svar på regeringens censur av rapporter om Japans militära aggression i Asien. Man ordnade resor till grannländerna för att etablera direktkontakt mellan folken. Resorna utvecklades till jordenrundresor med en mängd aktiviteter i de hamnstäder som skeppet besöker. Peace Boat har bland annat skickat många volontärer till de områden som drabbades av tsunamin och Fukushimaolyckan 2011. Båten kan jämföras med ett flytande folkuniversitet med föreläsningar ombord och studiebesök på land när båten ligger i hamn. Peace Boat är också regionalt sekretariat för Global Partnership for the Prevention of Armed Conflict (GPPAC) i Nordostasien. Peace Boat är medlem i ICAN, har program och aktiviteter mot kärnvapen och har sedan 2008 gjort fem jordenrundresor för en kärnvapenfri värld. Drygt hundra överlevare från bomberna över Hiroshima och Nagasaki, så kallade hibakushas, har deltagit. Dessa hibakushas har vittnat om sina öden för att höja medvetenheten om att det är nödvändigt att avskaffa kärnvapnen. Den 16:e maj anlände Peace Boat till Frihamnen i Stockholm, där bland annat ICAN Sverige ordnat ett spännande aktivitetsprogram för några av resenärerna. ❖

Länkar

www.peaceboat.org

www.gppac.net

www.icanw.org

FOTO SAMTLIGA: JOSEFIN LIND

▲ En kör från Nagasaki sjöng på Mynttorget i samband med den ”Die-In” som arrangerades för att uppmärksamma allmänheten om effekterna av kärnvapen.

▼ SLMK:s Meit Krakau och Peace Boats VD Tatsuya Yoshioka hos Stockholms fullmäktige-ordförande Margareta Björk.

▲ SLMK:s Martin Tondel, riksdagsledamoten Christer Winbäck (fp) och Peace Boats VD Tatsuya Yoshioka samtalar under en lunch i riksdagen.

▲ Meit Krakau, Peace Boats tolk Rika Watanabe, Martin Tondel, Hibakusha från Nagasaki Eiko Nishida, kommunfullmäktigeordförande Margareta Björk samt Peace Boats VD Tatsuya Yoshioka.

▼ Svenska Freds kärnvapengrupp som med stort engagemang deltog under större delen av dagen, framför den stora japanska freds båten Peace Boat.

Bokrecension:

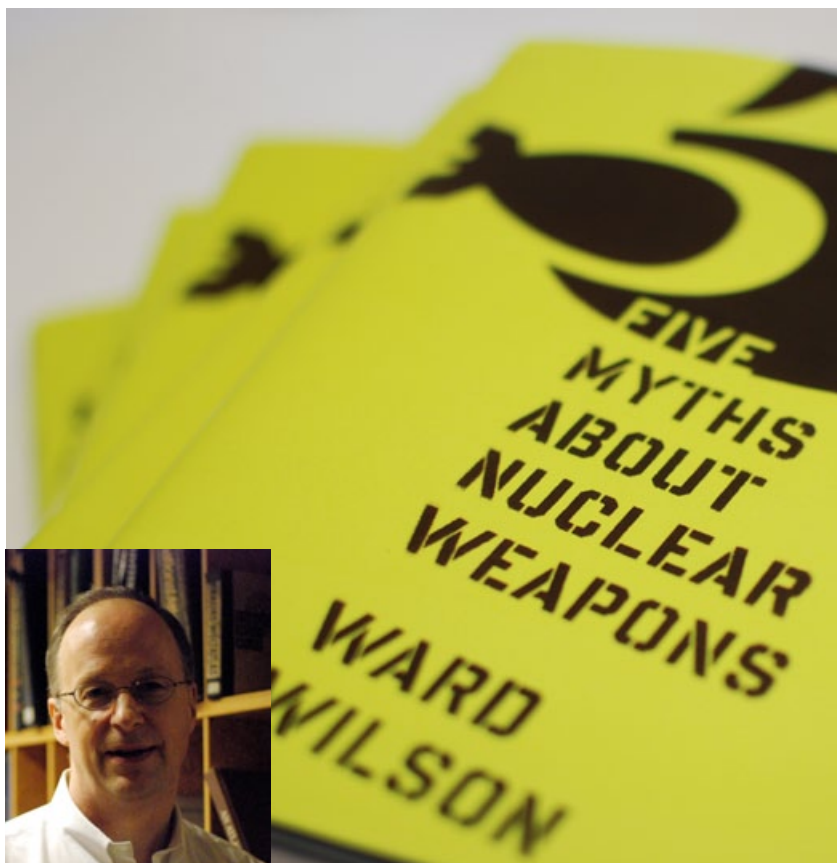
FIVE MYTHS ABOUT NUCLEAR WEAPONS

av Ward Wilson

Kärnvapendoktriner byggs på myter som faller när vi utsätter dem för närmare granskning. Det menar den amerikanska forskaren Ward Wilson i sin bok "Five myths about nuclear weapons". Wilson efterlyser en "fundamental omskrivning av kärnvapenhistorien" och hans bok är ett välkommet tillskott till den ofta snedvridna kärnvapenpolitiska debatten.

Det är idén om avskräckning som ligger till grund för mytbildningen kring kärnvapen, menar Wilson. Bilden av Japans agerande efter kärnvapenattacker under andra världskriget är naturligtvis central. Men tvärtemot den gängse historiebilden var det inte USA:s kärnvapenattacker som gjorde att Japan gav upp, argumenterar Wilson. Historieforskning visar att Japans agerande snarare berodde på att Sovjetunionen gick med i kriget. Att Japan själva höll fram bomberna över Hiroshima och Nagasaki som förklaring är inte konstigt – det var ju så mycket lättare än att säga sanningen, att utfallet berodde på upprepade misstag under kriget, vilka ledde till att miljoner människor dog i onödan.

På den här misstolkningen av historien har sedan en rad myter byggts upp: att krig vinnas genom total förstörelse, att kärnvapenavskräckning är en pålitlig metod i kriser, att kärnvapen är fredsbevarande och att vi omöjligt kan vrida tillbaka klockan idag. Ingen av dessa föreställningar stämmer, argumenterar Wilson. Förstörelse och attacker mot civila vinner inte krig. Det avgörande är att motståndarens soldater övervinns. Och lika osann är idén om kärnvapenavskräckning som en pålitlig metod. Tvärtemot visar forskning att det funnits flera tillfällen genom historien då ett kärnvapenkrig

Ward Wilson är knuten till BASIC i London/Washington och har skrivit åtskilligt om kärnvapenmyter och populära missförstånd kring kärnvapens roll i historien. Ward Wilson besökte Stockholm 2011, hans besök kan ni läsa mer om i LMK 127.

varit nära. Politiska ledare har med andra ord agerat aggressivt trots hotet om kärnvapenkrig, så som när USA:s dåvarande president Kennedy valde att blockera Kuba. Om kärnvapenavskräckning inte var nog för att styra Kennedys agerande, hur kan vi då säga att den här metoden är pålitlig och fungerar?

Inte heller stämmer det att hotet från kärnvapen utgjorde den avgörande fredsbevarande faktorn mellan USA och Sovjetunionen under kalla kriget, fortsätter Wilson. Han frågar läsaren om vi hade accepterat samma typ av argumenterande i andra sammanhang. Om en läkare sade "jag gav patienten ett elixir och han eller hon fick inte cancer – det är ett bevis för att detta elixir förhindrar cancer!" hade vi då accepterat det? Självklart inte (särskilt inte ni som läser den här tidningen, anar jag).

Så om kärnvapendoktriner bygger på myter, varför har världen då varit fånge i kärnvapenhotet i så många decennier? Som min kollega Ray Acheson

från Reaching Critical Will har påpekat leder denna fråga in på en myt som Wilson inte berör: att kärnvapen skulle vara bra för ekonomin och skapar jobb. Den här myten hålls vid liv för att det militärindustriella komplexet tjänar på den. Forskningsgruppen Los Alamos Study Group har visat att investeringar i kärnvapen i själva verket är en oerhört ineffektiv metod för att skapa jobb.

Myten om kärnvapenindustri som jobbskapande är inte den mest centrala för nedrustningsrörelsen i Sverige. Men det är en myt som den växande globala rörelsen för kärnvapenedrustning behöver bryta ned när man vill visa upp den sanna bilden av kärnvapen: att de inte bevarar vare sig freden eller jobben, utan utgör ett livsfarligt, dysfunktionellt och dyrt säkerhetshot. ❖

Av Sofia Tuvestad

'Media in Service of Activism'

EUROPEISK STUDENTKONGRESS I BELGRAD

Av Erik Wareborn, studentrepresentant SLMK

Arets europeiska studentkongress arrangerades i Belgrad i början av april av serbiska IPPNW. Belgrad är den stad som under 1900-talet bombats flest gånger; två gånger under första världskriget, två gånger under andra världskriget och en gång under de jugoslaviska krigerna. Det syns tydligt i staden som uppvisar en stor blandning av arkitektoniska stilar. Fastigheter som förstörts av bomber har återuppbyggts och ersatts med hus i tidsenlig stil vilket är förklaringen till de stundtals stora kontrasterna mellan angränsande byggnader. Andra krigsspår som staden uppvisar är skadade och raserade byggnader samt otaliga kulhål i stadens fasader. Dessutom har det forna militärhögkvarteret kvarlämnats i det skick det var efter bombningen 1999, att beskådas av förbipasserande som en hågkomst av Natos intervention.

Konferensen inleddes med visning av en västskeptisk dokumentär om upplösningen av det forna Jugoslavien och USA och Natos roll under de jugoslaviska krigerna. Filmen gav bland studenterna upphov till en livlig diskussion om västs intervention. Skiljelinjerna mellan serbiska studenters västkritiska projugoslaviska hållning och de västeuropeiska studenternas västliga perspektiv kunde skönjas tydligt.

I övrigt var temat för kongressen Media in Service of Activism och tanken var att erbjuda deltagarna kunskap om hur politiska budskap på kraftfullaste sätt med hjälp av media kan spridas till allmänheten. Således innehöll programmet också medieträning och praktik i strategier för hur man handskas med media. En

medieexpert föreläste om kommunikation i politiska sammanhang och deltagarna fick träna sig i att anpassa ett tal efter publikens kunskapsnivå samt i att intervjuas inför kamera. En medieaktivist deltog och gav ett antal exempel på serbiska medieprojekt där politiska beslutsfattare influerats genom påverkan av den allmänna opinionen med hjälp av mediekampanjer.

En medarbetare från ICAN:s kontor i Genève var på plats och beskrev hur ICAN arbetar för en kärnvapenfri värld genom att verka för en kärnvapenkonvention. Framstegen under konferensen i Oslo rörande humanitära konsekvenser av kärnvapenedonationer beskrevs, och man uttryckte förhoppningar om fortsatta framgångar inför den planerade uppföljningskonferensen i Mexiko. Själv bidrog jag till programmet med en föreläsning om grundläggande kärnvapenkunskap samt ett antal resonemang om den mänskliga faktorn i förhållande till kontroll-, kommunikations- och säkerhetssystem rörande kärnvapen.

En av dagarna genomförde deltagarna gemensamt en gatuaktion där förbipasserande tillfrågades om sina kunskaper om kärnvapen och utarmat uran. Det visade sig att serbernas kunskap om utarmat uran var stor, sannolikt till följd av medierapporteringen efter Natos användning av ammunition innehållande utarmat uran under de jugoslaviska krigerna. Däremot visade enkäten som de intervjuade fick svara på, att kärnvapenkunskaperna inte var lika stora. Dock fanns en överväl-

FOTO: ANTONIJE VELICKOVIC

Serbiska medicinstudenter utanför kongressen i Belgrad.

”

En medieexpert föreläste om kommunikation i politiska sammanhang

digande majoritet för en konvention mot kärnvapen och för att den serbiska regeringen ska stödja ett sådant arbete.

Under en kulturell aften bjöds vi på delikatesser från det serbiska köket och man visade upp exempel på serbisk folkkultur. Dansgrupper från universitetet framförde traditionell serbisk dans till tonerna av folkmusik och senare under aftonen stegrades stämning ytterligare när ett balkanskt brassband gjorde entré.

Deltagarna, som kom från Serbien, Makedonien, Tyskland, Finland och Sverige, lämnade förhoppningsvis kongressen stärkta i sin antinukleära övertygelse och med nyvunna färdigheter i hur budskap och kunskap skall föras ut i medier. Vi ser fram emot nästa års studentkongress som kommer att äga rum i Finland. ❖

Alexandra Schou DLMK, Sarah Ndoni DLMK, Hon. Marian Hobbs, Former Disarmament Minister of New Zealand, Alyn Ware PNND global coordinator, Political Counsellor Kim Girtel Canada, Anton Aggernæs DLMK på Christiansborg i København.

HERMED INDKALDES TIL LANDSMØDE I DLMK

Landsmødet afholdes lørdag d. 24. august 2013 kl. 14.00 i Klaus Arnungs konsultation, Lille Strandstræde 10, København (ved Nyhavn).

Dagsorden i henhold til vedtægterne.

DLMK dækker som vanligt deltagernes rejseudgifter svarende til en togbillet. Efter Landsmødet middag på nærliggende restaurant.

Vel mødt til Landsmødet!

DET SKER AKTUELT I *Danske Læger mod Kerne våben!*

Av Niels Dahm, Sarah Ndoni & Alexandra Schou

Den Internationale Kampagne for Afskaffelsen af Atomvåben (ICAN), har spredt sig i hurtige skridt over hele verden. ICAN er den unge, energiske kampagne, initieret af vores internationale organisation, IPPNW, og hovedbudskabet er, at atomvåben truer os med en uforudsigelig stor humanitær katastrofe.

I DLMK har vi henover det sidste år arbejdet meget med at understøtte dette budskab og vi kan se stor fremskridt, både i den internationale politiske dagsorden og i den nationale herhjemme. Vi har haft

møder med folketingsmedlemmere og folketingens formand, Mogens Lykketoft, som rent faktisk er medlem af det internationale netværk "Parlamentarikere for Non-Nukleær Proliferation og Afrustning" (PNND) gennem mange år. Det lykkedes os at rekruttere flere folketingsmedlemmere til deres netværk og noget tyder på at den humanitære side begynder at blive et emne af større interesse for den danske regering.

Danmark er et af de 34 lande som har underskrevet og fremlagt et dokument på FN's generalforsamling sidste år, der peger på de huma-

nitære konsekvenser af atomvåben. Dags dato er vi nået op på hele 73 lande som støtter dette dokument og som har fremlagt det på NPT-Review Konferencen i Genève i slutningen af April!

Dog fremgik det i vores korrespondance med nedrustningsambassadør Uffe Balslev, at, omend Danmark gør sådan nogle indsatser og også deltager i Ikke-FN-konferencer som den Norge afholdt i starten af marts 2013, så "støtter [Danmark] imidlertid ikke de forslag, der regelmæssigt fremlægges [...] om umiddelbar indkaldelse af en in-

Sofie Paus NLA, Norges utrikesminister Espen Barth Eide, Tim Wright ICAN, Alexandra Schou DLMK och Martin Lerstang Mikkelsen NLA i Oslos stadshus.

ternational forhandlingskonference om en folkeretligt bindende traktat, der forbyder at besidde, true med og anvende atomvåben.”

Yderligere forklarer han: ”Vores ønske med ovennævnte proces, herunder møderne i Oslo og Mexico, er ikke, at den skal erstatte de eksisterende multilaterale og bilaterale nedrustningsforhandlinger, men at den skal bidrage til at øge opmærksomheden omkring atomvåbens katastrofale virkninger på kort og langt sigt og dermed øge presset for en hurtigere, gradvis atomvåbenedrustning, herunder hævelse af tærsklen for deres anvendelse og mindskelse af deres rolle i militære doktriner, med det endemål, at atomvåben helt og aldeles afskaffes globalt. Vi vurderer ikke, at indkaldelse af forhandlinger om et umiddelbart forbud, som ingen af de

lande, der i dag besidder atomvåben, kan forventes at engagere sig i, som den bedst farbare vej. Og vi tilstræber ikke en nyfortolkning af den vejledende udtalelse fra Den Internationale Domstol af 1996 om lovligheden af at true med eller bruge atomvåben.”

MEN VI GIVER IKKE OP!

Sammen med det Danske Røde Kors og repræsentanter fra Radikal Ungdom har DLMK været i Norge til den internationale konference om de Humanitære Konsekvenser af Atomvåben, som blev afholdt af Norges nuværende Udenrigsminister. Vi lavede en hel masse lobbyarbejde og det var dejligt at se, hvor engageret og interesseret mange landes repræsentanter var. Konferencen var så vellykket, at Mexico

afholder opfølgingskonferencen! Ud over dette deltog DLMK til ICAN's konference, hvor vi lærte at føre kampagnen og fik et globalt netværk af ligesindede, optimistiske mennesker. Dette bar frugt, lige da vi kom hjem, da vi så havde flere møder på Christiansborg.

Vores organisation af læger og medicinstuderende har en unik indflydelse på processen for afskaffelsen af atomvåben og vi vil gerne have flere yngre og ældre læger og studerende at blive aktiv i Danmark igen og bidrage til den utrolige historiske fremskridt som er sket i de sidste par måneder. ❖

Kontakt:
alixschou@hotmail.com

STORBRITANNIEN: KÄRNVA- PENUBÅTARS VARA ELLER ICKE VARA

Frank Barnaby föddes i England 1927, utbildade sig till kärnfysiker, var 1971-1981 chef för Stockholms internationella fredsforskningsinstitut SIPRI och skriver fortfarande om fredsfrågor. I en recension av boken *Tackling Trident*

av Stellan Vinthagen,

Justin Kenrick och Kelvin Mason redogör Barnaby för dagens brittiska kärnvapenpolitik. Storbritanniens kärnvapen består av Tridentsystemet: fyra atomreaktor drivna ubåtar, bestyckade med ballistiska missiler som var och en bär flera kärnvapenstridsspetsar. Missilerna kan avfyras i

undervattensläge och upp i luften mot mål på land. Ständigt är minst en av de fyra ubåtarna ute på haven. Ubåtarna behöver ersättas under 2020-talet. Brittiska försvaret ritar på nya kärnvapenbestyckade ubåtar. Under vintern 2014-2015 ska de brittiska politikerna bestämma om ubåtsprojektet ska fortsättas eller skrotas. Vi har alltså en möjlighet att nu påverka beslutet.

Kärnfysikern Barnaby slår fast att "Military nuclear technology and civil nuclear technology are identical. A country which has one has the other". Ett 40-tal länder har eller planerar att skaffa sig kärnkraft. Världen går mot nukleär anarki. President Obama förstår detta och fruktar det. Vi måste arbeta efter visionerna i Obamas tal i Prag 2009.

Barnaby F. *Tackling Trident*. *Medicine, Conflict and Survival* 2013

RYSSLAND: KÄRNVA- PENUBÅTAR SÄLLAN TILL SJÖSS

Rysslands flotta av ubåtar med kärnvapenbärande ballistiska missiler håller på att moderniseras, men de 9-10 ubåtarna ligger nästan ständigt i hamn. Storbritannien håller alltid minst en av sina fyra kärnvapenbärande ubåtar patrullerande till havs (se ovan) men Ryssland klarar periodvis inte av det. Ubåtsbesättningarna kan inte ens vara säkra på att få gå till sjöss en gång per år. Sovjetunionens patrullering med ubåtar nådde en topp år 1984 med 102 patruller. Vid Sovjetunionen sönderfall föll antalet patruller dramatiskt för att nå noll år 2002. Sedan började en uppgång till 10 patruller år 2008 men därefter har antalet patruller per år varit lägre än 10. Rysslands flotta av kärnvapenbärande ubåtar beräknas i år vara 10 ubåtar med 624 stridsspetsar men år 2028 räknar man med 8 ubåtar med 768 stridsspetsar. Färre ubåtar med fler stridsspetsar – fler ägg i färre korgar – anses vara destabiliserande, med större krigsrisk. Utvecklingen på land i Ryssland är likartad: missilerna blir färre men stridsspetsarna blir fler.

USA har moderna ubåtar som ständigt patrullerar, med fler missiler och med stridsspetsar av högre kvalitet. USA bör reducera sitt ubåtsvapen för att minska det inrikespolitiska trycket i Ryssland för en starkare ubåtsflotta.

Hans M Kristensen, FAS Roundup: May 6, 2013, Federation of American Scientists

EKONOMISKA SANKTIONER KAN ORSAKA MASSDÖD

Ekonomiska sanktioner har under de senaste 20 åren använts oftare än tidigare. De är ett bättre alternativ än krig men ibland orsakar massdöd även av sanktioner. Värsta exemplet är Irak 1991-1995 då 567 000 barn beräknas ha dött på grund sanktionerna. Genèvekonventionen bör få ett tillägg som skyddar civilpersoner inte bara mot krig utan också mot ekonomiska sanktioner, skriver Imti Choonara, överläkare vid Derbyshire Children's Hospital och professor i barnhälsovård vid University of Nottingham.

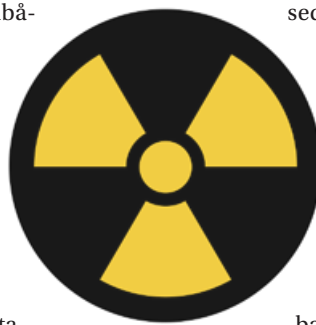
Choonara I. *Economic sanctions and child health*. *Medicine, Conflict and Survival* 2013

SEN EFFEKT AV JONISERANDE STRÅLNING

Den japanska Radiation Effects Research Foundation i Hiroshima and Nagasaki har publicerat data på leukemier, lymfom och multipla myelom 1950-2001 hos överlevande från atombombningarna av Japan. Leukemier var de maligna sjukdomar som först ökade i förekomst efter atombombningarna. Incidenstoppen är för länge sedan passerad men ända in

på 2000-talet var förekomsten av leukemier förhöjd hos överlevarna. Den aktuella rapporten är en av flera rapporter från Hiroshima and Nagasaki som kan kallas 'landmark papers', banbrytande arbeten på en dessbättre unik kohort av människor skadade av kärnvapen.

Hsu WL et al. *The incidence of leukemia, lymphoma and multiple myeloma among atomic bomb survivors: 1950-2001*. *Radiation Research* 2013

KAN NORDKOREA ATTACKERA USA MED EN KÄRNVAPENMISSIL?

Nej, säger professor Yousaf Butt från Monterey Institute for International Studies. Nordkorea måste bygga en missil som kan frakta ungefär 1000 kg vapen till USA, göra vapnen så små att de ryms på toppen av en missil och konstruera stridsspetsar som tål G-kraft, skakningar, vakuum och den extrema friktionsvärmens vid återinträdet i atmosfären. Det kommer rimligen ta flera år för Nordkorea att klara av alla tekniska problem. Men redan nu skulle landet kunna angripa USA med klumpiga kärnvapen ombord på fartyg, t.ex. lastfartyg. Amerikanerna borde vara mer rädda för ett sådant angrepp från ett ensamt fartyg än för ett angrepp från missiler.

FAS Roundup: April 22, 2013, Federation of American Scientists

OSLOKONFERENSEN - ETT STEG I RÄTT RIKTNING

Den 4-5 mars samlades nästan 130 stater, inklusive Sverige, i Oslo för att diskutera de humanitära konsekvenserna av kärnvapen. Detta på initiativ

av den norska regeringen. Konferensen konstaterade att det inte idag finns någon beredskap för att hantera de konsekvenser som en kärnvapendetonation skulle orsaka, varken hos någon stat eller internationellt organ. Konferensen konstaterade även att det inte skulle vara möjligt att skapa en sådan beredskap. Flera stater uttryckte med bakgrund av detta intresse av att ytterligare fördjupa sig i detta och Mexiko bjöd in till ett uppföljningsmöte som troligen kommer att äga rum i februari 2014.

FN-RAPPORT OM ANVÄNDANDET AV KEMISKA VAPEN I KONFLIKTEN I SYRIEN

Sedan frågetecken om kemiska vapen i konflikten blivit alltför uttalar sig FN:s utredningskommission för första gången om de fruktade vapnen. "Oron djupnar för att kemiska vapen används i den eskalerande konflikten", skriver kommissionen i rapporten som presenterats för FN:s människorättsråd i Genève i juni.

Det finns nu enligt FN "rimlig grund" att misstänka att kemiska vapen har använts i konflikten i Syrien.

Man vågar inte uttala sig om vilka sorts kemiska vapen som använts eller vilka som bör hållas ansvariga.

Kommissionen har fyra exempel på attacker utförda av syriska regimen där man tror att kemiska vapen använts: två attacker i Aleppo, en i Damaskus och en i Idlib i mars och april månad 2013. Man konstaterar att även rebellstyrkor kan ha använt sig av kemiska vapen.

- Kemiska vapen är förbjudna under alla omständigheter och internationella lagar och utgör en krigsförbrytelse, sade kommissionens ordförande Paulo Pinheiro vid en presskonferens inför att rapporten släpptes.

Det finns en stor oro över att Syriens regering innehar stora mängder kemiska vapen, och att den kaotiska situationen i landet kan göra så att dessa sprids okontrollerat.

Men för att dra säkra slutsatser om kemiska vapen måste experter få komma in i Syrien, menar Pinheiro. Vare sig kommissionen eller FN:s expertpanel om kemvapen i Syrien som leds av svenske professorn Åke Sellström har tillåtits komma in i landet. - Helt säkra kan vi inte vara förrän tester tagits direkt från offer på platsen där attacken ägde rum. Därför är det av yttersta vikt att professor Sellströms expertpanel får tillträde till Syrien, menar Pinheiro.

Rapporten pekar även på den eskalerande brutaliseringen av konflikten; "Krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten har blivit daglig rutin i Syrien ... Ingen kommer att vinna kriget, mer vapen kommer bara att leda till fler civila dödsoffer. Det måste till en diplomatisk lösning" menar Pinheiro.

www.svd.se/nyheter/utrikes/fn-kemiska-vapen-anvands-i-syrien_8237258.svd

CITATET

Time is not on our side. The technology exists, on more hands, and we know that more states and non-state groups are contemplating acquiring real weapons. On top of this, comes the risk of accidental detonation, for instance due to improper handling of nuclear weapons.

Hence, non-proliferation and disarmament are just as important issues as ever before and must remain high on the collective political agenda of humankind.

Norges utrikesminister Espen Barth Eide

HERMED INDKALDES TIL LANDSMØDE I DLMK

Landsmødet afholdes lørdag d.24. august 2013 kl. 14.00 i Klaus Arnungs konsultation, Lille Strandstræde 10, København (ved Nyhavn).

Dagsorden i henhold til vedtægterne.

DLMK dækker som vanligt delta-gernes rejseudgifter svarende til en togbillet.

Efter Landsmødet middag på nærliggende restaurant.

Vel mødt til Landsmødet!

Niels Dahm, formand

SKRIV INSÄNDARE TILL HIROSHIMADAGEN!

Glöm inte att skicka in insändare i din lokaltidning till Hiroshimadagen, det är ett lätt och effektivt sätt att göra allmänheten uppmärksam på både varför vi uppmärksammar Hiroshimadagen den 6 augusti och även att kärnvapenhotet består. Om du vill ha förslag till insändare, kontakta josefin.lind@slmk.org.

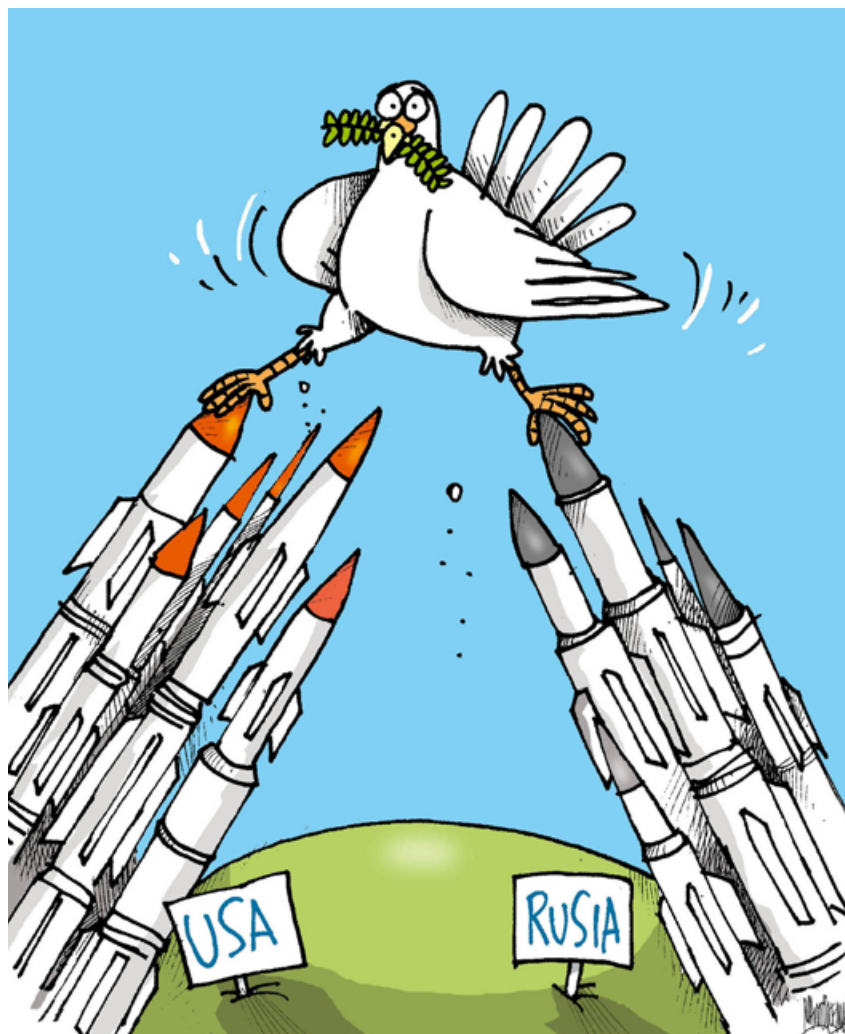
SLMK-BESÖK PÅ SYDKOREANSKA AMBASSADEN

Efter Nordkoreas provsprängning den 12 februari ökade spänningarna avsevärt på den koreanska halvön. Den hårda retoriken oroade hela världen. Medan Peking och Washington förklarade att de ämnade göra Koreahalvön till en kärnvapenfri zon, överraskade en sydkoreansk parlamentariker med att vilja lämna icke-spridningsavtalet och anskaffa egna kärnvapen.

Med anledning av det spända läget bad vi att få besöka de amerikanska, sydkoreanska och nordkoreanska ambassaderna. Endast till Sydkoreas ambassad blev vi välkomnade och den 17 maj träffade Hans Levander, Åsa Lindström och Andreas Tolf generalkonsuln och dennes rådgivare.

Vi försäkrades om att Sydkorea inte hade några avsikter att lämna icke-spridningsavtalet utan att landet var en stark anhängare till avtalet. Gällande vägen till en kärnvapenfri värld återkom man till hotet från Iran och Nordkorea, och menade att dessa länders potentiella kärnvapeninnehav utgör fundamentala hinder mot en vidare kärnvapenedrustning.

Man betonade den starka betydelsen av USA:s militära närvaro och garanti för Sydkoreas säkerhet, men förnekade bestämt att man önskade återfå amerikanska kärnvapen på sitt territorium. Man ansåg att det spända läge som rådde efter Nordkoreas provsprängning nu håller på att normaliseras, men beklagade den bristande kommunikationen länderna emellan.

SLMK:S STYRELSE OCH LEDNING

Ordförande:

Andreas Tolf, Gävle.....0706-363 834, andreas.tolf@slmk.org

Vice ordförande:

Leonore Wide, Saltsjöbaden .....0706-920 319, leonore.wide@slmk.org
Martin Tondel, Mölndal .....0705-435 640, martin.tondel@slmk.org

Sekreterare:

Meit Krakau, Danderyd .....0709-608 084, meit.krakau@slmk.org

Medlem i IPPNW:s internationella råd:

Gunnar Westberg, Göteborg.....0727-443 023, gunnar.westberg@slmk.org

Ledamöter:

Ann Marie Janson Lang, Stockholm..0706-655 651, annmarie.janson-lang@slmk.org
Vendela Englund-Burnett, Karlstad...0705-829 270, vendela.englund.burnett@slmk.org
Hans Levander, Uppsala .....0707-306 323, hans.levander@slmk.org
Åsa Lindström, Eskilstuna .....0736-631 140, asa.lindstrom@slmk.org
Frida Sundberg, Göteborg .....0702-305 865, frida.sundberg@slmk.org
Anneli Schmauch, Umeå .....090-191 48, anneli.schmauch@slmk.org

Studentrepresentant:

Erik Wareborn, Malmö .....0709-757 161, erik.wareborn@slmk.org

Suppleanter:

Jan Larsson, Uppsala .....0725-668 725, jan.larsson@slmk.org
Gösta Alfven, Stockholm .....0739-660 835, gosta.alfven@slmk.org
Johannes Eldblom, Göteborg.....0734-233 100, johannes.eldblom@slmk.org
Martina Grosch, Malmö.....0762-482 846, martina.grosch@slmk.org
Madeleine Stackelberg, Örebro .....0702-412 281, madeleine.stackelberg@slmk.org
Nelli Jonasson-Filippova, Skövde .....0762-300 634, nelli.jonasson-filippova@slmk.org
Johannes Norberg, Skellefteå .....0702-754 222, johannes.norberg@slmk.org
Monika Palmgren, Solna.....0709-519 067, monika.palmgren@slmk.org
Thomas Silfverberg, Falun .....0735-817 134, thomas.silfverberg@slmk.org
Wenjing Tao, Södertälje.....0737-641 952, wenjing.tao@slmk.org
Christina Vigre Lundius, Perstorp.....0738-525 553, christina.vigre.lundius@slmk.org

Studentsuppleant:

Nils Mårten Hauffman, Stockholm ....0702-134 950, ljuvligt@gmail.com

Revision:

Auktoriserad revisor

Jan Anders Nilsson, Helsingborg.....042-377 200, jan-anders.nilsson@se.pwc.com

Auktoriserad revisor, suppleant:

Jonas Grahn, Stockholm .....08-555 330 00, jonas.grahn@se.pwc.com

Föreningsrevisor:

Bengt Lindell, Kalmar .....0706-472 347, bengt.lindell@slmk.org
Föreningsrevisorn fyller även föreningens "whistle-blower"-funktion och kan kontaktas via whistleblower@slmk.org

Föreningsrevisor, suppleant:

Kristina Olofsson, Hudiksvall .....0650-102 56, kristina.olofsson@slmk.org

Valberedning:

Carin Odhner, Stocksund .....08-755 50 29, carin.odhner@slmk.org
Karin Stenstedt, Bromma .....08-255 638, karin.stenstedt@slmk.org
Eli Kaufman, stud. repr, Malmö .....eliengo@bemce.se

KANSLI

Information och kommunikation, medlemsregister och prenumera-tionsärenden

Josefin Lind
Svenska Läkare mot Kärnvapen
Norr tullsgatan 45
113 45 Stockholm
Tel: 08-400 20 483, 0760-24 51 58
E-post: josefin.lind@slmk.org

ICAN Sverige

Pernilla Lundmark
Norr tullsgatan 45
113 45 Stockholm
Tel: 08-400 20 483, 0760-02 50 99
E-post: pernilla.lundmark@slmk.org

Kassör och kanslichef

Klas Lundius
Svenska Läkare mot Kärnvapen
Håkantorpsmälla
281 91 Perstorp
E-post: klas.lundius@slmk.org

PERSONPORTRÄTTET

Wenjing Tao

Position: Styrelseledamot i IPPNW:s internationella styrelse. Suppleant i SLMK:s styrelse.

Profession: Leg. läkare och doktorand på Karolinska Institutet

Personligt: Blev medlem i SLMK 2005. Har tidigare varit koordinator för studentprojektet Nuclear Weapons Inheritance Program och internationell studentrepresentant för IPPNW. Suttit som vice ordförande i internationella styrelsen under tre år. "Det är glädjande att kärnvapnen och deras humanitära konsekvenser åter har hamnat i fokus, nu är det hög tid att agera!"

ORGANISATIONER MOT KÄRNVAPEN

SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN - SLMK

Svenska Läkare mot Kärnvapen har nästan 3000 läkare och medicinstudenter som medlemmar. SLMK har även associerade medlemmar från yrkesgrupperna forskare och ingenjörer samt sjuksköterskor, sjukgymnaster och biomedicinska analytiker. Föreningen är den svenska grenen av International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW) med ca 150 000 läkare i ett femtiotal länder som medlemmar. IPPNW tilldelades Nobels fredspris 1985. SLMK och IPPNW är politiskt och religiöst obundna organisationer med målet att avskaffa kärnvapnen genom att sprida saklig information om kärnvapnens medicinska effekter.

Medlemsavgift 2012, 290 kr resp 100 kr (stud), sätts in på bg 901 – 0901 eller pg 90 10 90 – 1.

Prenumeration på Läkare mot Kärnvapen ingår.

Läkarfonden för Förebyggande av Kärnvapenkrig, bg 901 – 0901 eller pg 90 10 90 – 1.

International Campaign to Abolish Nuclear Weapons (ICAN) initierades av IPPNW 2007 och har nu kontor och aktivistgrupper runt hela världen.

SVENSKA TANDLÄKARE MOT KÄRNVAPEN - STMK

Svenska Tandläkare mot Kärnvapen bildades 1984 men fungerar inte längre som självständig förening. Tidigare medlemmar erbjuds associerat medlemskap i SLMK med samma villkor som beskrivs ovan för FIMK. Även nya intresserade är välkomna som associerade medlemmar i SLMK.

FORSKARE OCH INGENJÖRER MOT KÄRNVAPEN - FIMK

Forskare och ingenjörer mot kärnvapen, FIMK, är nu associerade medlemmar i SLMK. Som sådana får de prenumeration på SLMK:s tidning och elektroniska nyhetsbrev, inbjudan till programaktiviteter, såsom föredrag i samband med möten, samt adjungering till SLMK:s styrelse vid behov enligt styrelsens beslut. De FIMK-medlemmar som väljer att gå in som associerade medlemmar i SLMK betalar en årsavgift om 200 kr år 2012. Avgiften för efterföljande år bestäms i sedvanlig ordning inom SLMK.

SJUKSKÖTERS KOR, SJUKGYMNA STER OCH ANALYTIKER MOT KÄRNVAPEN - SSAMK

Tidigare medlemmar i Sjuksköterskor, Sjukgymnaster och Analytiker mot Kärnvapen erbjuds associerat medlemskap i SLMK på samma villkor som beskrivs ovan.

DANSKE LÆGER MOD KERNEVÅBEN - DLMK

Bestyrelsen består af: Niels Dahm formand og kasserer, Cæcilie Buhmann international councillor i samarbejde med Alexandra Schou, Klaus Arnung kontaktperson til Läkare Mot Kärnvapen og udarbejdelse af årsberetning, Alexandra Schou studenterkontakt og hjemmeside, Povl Revsbech sekretariat og hjemmeside, Anton Aggernæs revisor sammen med Bent Petersen. Som ny Willy Hanghøj-Petersen.

DLMK:s bestyrelse

Povl Revsbech, Brabrand, 86 26 47 17, revsbech@dadlnet.dk

Anton Aggernæs, Frederiksberg, 38 34 35 07, aggernaes.a@dadlnet.dk

Klaus Arnung, Vedbæk, 45 66 11 81, k.arnung@dadlnet.dk

Niels Dahm, Fåborg, 62 61 83 61, dahm@avernak.dk

Cæcilie Bøck Buhmann, København N, 26 18 95 06, cbuhmann2002@yahoo.com

Alexandra Schou, København N, 27 21 81 15, alixschou@hotmail.com

Willy Hanghøj-Petersen, 97424726, mobil 23747505, willyhp13@gmail.com

DLMK:s sekretariat:

c/o Povl Revsbech, 86 26 47 17
revsbech@dadlnet.dk

Medlemskab opnås ved indbetaling af årskontingent på Giro 8 03 91 00
300 Dkr for læger og pensionister
100 Dkr for studenter
200 Dkr for støttemedlemmer
DLMK:s hjemmeside: www.dlmk.dk

slmk.org/kategori/publikationer

HÄR HITTAR DU ALLA TIDIGARE PUBLIKATIONER AV LÄKARE MOT KÄRNVAPEN PÅ NÄTET!

På vår hemsida lägger vi kontinuerligt upp tidskriften i PDF-format. Bläddra direkt på skärmen, mejla länken till en vän eller skriv ut en artikel du vill dela ut på arbetsplatsen. På samma sida kan du även hitta internationella publikationer från både kampanjen ICAN och vår världsfederation IPPNW (International Physicians for the Prevention of Nuclear War).

www.wagingpeace.org

BRA WEBBFILM: NUCLEAR AGE PEACE FOUNDATION

Nuclear Age Peace Foundation är en ideell, politiskt obunden organisation som samlar individer och organisationer som verkar för kärnvapnens avskaffande. Deras hemsida är innehållsrik och du kan lätt orientera dig mellan exempelvis ordförandens aktuella artiklar om kärnvapenfrågan och i deras separata webb Nuclear Files (www.NuclearFiles.org). På Nuclear files finns bland annat en kronologisk tidslinje över atomtidsåldern i vilken du enkelt kan söka efter nyckelord eller se vad vilka händelser som ägt rum under olika tidsperioder.

Missa inte heller att klicka dig vidare till deras YouTube-kanal där du kan se utmärkta kortfilmer, såsom "Nuclear Famine" och "The Myth of Nuclear Deterrence".

ICAN PÅ NÄTET www.icanw.org

Nuclear Abolition Week: Share your shadow

Den 6-13 juli äger ICAN:s internationella aktionsvecka rum. Passa på att visa att du står bakom kravet på ett förbud mot kärnvapen genom att ändra din profilbild i sociala medier till en bild av din skugga! "Share Your Shadow" är ICAN:s internetbaserade manifestation. En kärnvapenexplosion förångar allt i sin närhet och efterlämnar ibland eviga påminnelser om de som dödats i form av "nukleära skuggor". Dessa siluetter av kroppar är fortfarande synliga i Hiroshima och Nagasaki och har blivit symboler för kärnvapnens förödande effekt. Visa solidaritet med offren för kärnvapenexplosioner genom att fotografera din egen skugga och dela den med dina vänner på Facebook, Twitter och via andra kanaler. Uppmuntra dina vänner att göra detsamma!

Läs mer på www.icanw.org/nuclear-abolition-week

Skriv under ICAN:s globala upprop för ett kärnvapenförbud

ICAN lanserade nyligen den nya kampanjfilmen "Silly Dangers", en animerad film till en specialkomponerad låt om olika dumheter människor kan få för sig att göra. En dumhet som sticker ut är skapandet och bibehållandet av kärnvapen. Filmen åtföljs av ett internationellt upprop som manar världens stater att snarats inleda förhandlingar om ett kärnvapenförbud. Idag har knappt 1500 personer från alla världsdelar skrivit under uppropet. Se till att ditt namn finns med!

Se filmen och skriv under uppropet på www.goodbyenuk.es

ICAN - International Campaign to Abolish Nuclear Weapons - är en global gräsrotsrörelse för ett totalt avskaffande av kärnvapen genom en rättsligt bindande, verifierbar kärnvapenkonvention. Med mer än 200 partnerorganisationer i 60 länder ger vi röst åt den överväldigande majoriteten av människor i världen som stödjer ett snabbt avskaffande av kärnvapen.

ican
international campaign
to abolish nuclear weapons

Avsändare:
SLMK, c/o Lundius
Håkantorpsmölla
284 91 PERSTORP
Sweden

**Begränsad
eftersändning**
Vid definitiv eftersändning
återsänds försändelsen med
nya adressen på baksidan

Schema för veckan

SÖNDAG 30 JUNI

20.00-21.00 – Samtal om humanitära konsekvenser av kärnvapen som ett nytt grepp i kärnvapenpolitiken. Medverkande: Yves Daccord, generaldirektör för Internationella Röda Korskommittén ICRC, Josefin Lind, SLMK, ytterligare deltagare ej klart. Moderator: Sofia Tuvestad, Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet, IKFF.
Plats och arrangör: Säkerhetspolitiskt sommartorg, hörnet Cramérgatan/Hamnplan.

TISDAG 2 JULI

12.00-13.00 – Gatuaktion, mät ditt blodtryck och förebygg såväl hjärtattack som kärnvapenattack. Plats: Hamnplan.
13.00-14.30 – Kärnkraften och motståndet. Andreas Tolf, SLMK och Pernilla Lundmark, ICAN Sverige berättar om hur de arbetar mot kärnvapen. Plats: St Hansskolan, St Hansgatan 32.
Arrangör: Folkkampanjen mot kärnkraft och kärnvapen

ONSDAG 3 JULI

12.00-13.00 – Gatuaktion, mät ditt blodtryck och förebygg såväl hjärtattack som kärnvapenattack. Hamnplan.
14.00-15.00 – Dags för nytt försvarsbeslut: det civila samhällets skuggberedning till försvarsberedningen.
Medverkande: Aron Lindblom, programsekreterare, Fredstjänstprogrammet på Kristna Fredsrörelsen; Anders M Johansson, generalsekreterare, Civilförsvarsförbundet; Magnus Walan, senior policyrådgivare, Diakonia; Josefin Lind, informationsansvarig SLMK. Moderator: Sofia Tuvestad, IKFF.
Plats och arrangör: Säkerhetspolitiskt Sommartorg, Hörnet Cramérgatan/Hamnplan, Visby Hamn.

TORSDAG 4 JULI

11.00-13:30 – Kärnkraften och hälsan. Åsa Lindström, SLMK föreläser om Nuclear Famine – kärnvapen, klimatet och hälsan. Plats: St Hansskolan, St Hansgatan 32.
14.00-15.00 – Gatuaktion, mät ditt blodtryck och förebygg såväl hjärtattack som kärnvapenattack. Donners Plats.

SVENSKA LÄKARE
MOT KÄRNVAPEN
Nobels fredspris 1985

ALMEDALEN 2013

Läkare mot Kärnvapen kommer även i år att finnas på plats i Visby under politikerveckan. Vi kommer tillsammans med ICAN och de partnerorganisationer som finns på plats att genomföra blodtrycksmätning under parollen "Råd från din läkare – sluta med kärnvapen", där allmänheten får sitt blodtryck kontrollerat och blir informerade om vikten av att förebygga kärnvapenattack OCH hjärtattack.

Vi kommer även att delta i flera paneler där vi kommer att prata om faran med kärnvapen och vikten av att förbjuda dem.

